

dygtigere bliver han altsaa. Spørgsmaalet er nu her, om ikke Brandfogdens Hverv er et ligesaa vigtigt som det, Jordboniteringsmændene og Vandshygmændene have at udføre, og det troer jeg vistnok maa besvares med Ja.

Bæft: Hvad den sidste ærede Taler bemærkede til Støtte for, at der bør tillægges de kommunale Bestillingsmænd Løn, forekommer mig rigtignok snarere at maatte tale for min Mening, at der ikke bør tillægges dem en saadan. Hvad angaaer Jordboniteringsmændene, da er det jo ganske klart, at det ikke er for den snevre Kreds, for Sognet alene, at de ere ansatte; de kunne jo — det er foreskrevet i Loven — beordres fra flere Steder udenfor Kommunen og maae da ofte foretage længere Reiser, og det vilde jo dog være høist ubilligt, naar de ikke bleve lønede. Ganske saaledes forholder det sig ogsaa med de andre Mænd, som den ærede Taler anførte som et Bevis for hans Paastand, nemlig Vandshygmændene. De Syn, som de beordres til at foretage i Districtet, faae de ikke nogen Løn for (Thalbi ger: So!); det er kun de Synsforretninger, de faae betalte, som enkelte private Mænd forlange optagne af dem, og som saaledes ikke komme det Almindelige tilgode; men det er jo klart, at dette hører til de sjældnere Tilfælde. Det forekommer mig virkelig saaledes, at der ikke fra disse Argumenter kan hentes Noget til Styrke for den Ansøelse, at Brandfogderne skulle lønnes.

Mosenørn: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig. Jeg maa samstemme med den ærede sidste Taler i, at de af den næstsidste ærede Taler nævnte Exempler næppe ere slaaende. Men der er et andet Exempel, som er det og som alt er blevet anført, og det er, at Sognefogderne, med hvem Brandfogderne nærmest kunne sammenlignes, ere lønede. Jeg vil bede de Herrer at overveie, hvad det er for Forretninger, der ere paalagte Brandfogderne. Er det ikke simpelt

væf Forretninger i den offentlige Ordens og Politiets Interesse? Jeg troer virkelig, at det er aldeles urigtigt at sammenligne dem med kommunale Embedsmænd. Havde det staaet saaledes for mig, at Brandfogderne kunde henføres til denne Klasse Embedsmænd, da skulde ingen sildigere end jeg have været med at foreslaae, at der tillægges dem Løn; thi dette lægger jeg megen Vægt paa, at de virkelig kommunale Embedsmænd, og i det Hele taget alle Functionairer, der fremgaae af deres Medborgeres Valg, og som altsaa belyde offentlige Tillidsposter, ingen Løn nyde for deres Arbeide. Det er en Sætning, om hvis Rigtighed jeg er fuldt overbevist. Men naar jeg har været med at foreslaae Løn for Brandfogderne, saa er det, fordi jeg ikke kan see, hvorledes disse Brandfogder skulde kunne henregnes til kommunale Embedsmænd; de ere jo kun at betragte som Assistentter for Sognefogderne og Politimesteren. Naar altsaa Sognefogderne faae Løn, saa er det aldeles consequent ogsaa at tillægge Brandfogderne Løn, og det saameget mere, som Brandfogderne ikke ville kunne afvinde deres Forretninger noget Interessant eller Noget, hvori de paa nogen som helst Maade ville kunne see et Vederlag for deres Arbeide. Naar hertil kommer, at man er bedre tjent med at have haandværksmæssig dannede Mænd til Brandfogder, da der jo til de Syn, de skulle foretage, udfordres en vis Fagkundskab, saa maa dette vistnok ogsaa tale for at tillægge dem Løn.

R. e t t e l s e.

Nr. 47, Sp. 697, Lin. 23 f. o.: „nemlig“ udgaaer.
2 f. n.: Talerens Navn udgaaer.